

DENIA PROHODULUI DOMNULUI ISUS CRISTOS

Parohia "Sfântul Gheorghe"
Oradea
2013
- UZ INTERN -

Preotul: Bine este cuvântat Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Mărire ție, Dumnezeu nostru, mărire ție.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Spirite al adevărului, care pretutindenea ești și toate le împlinești, Visteria bunătăților și Dăătorule de viață, vino și te așează în noi și ne curățește de toată întinarea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Citețul: Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, îndură-te spre noi. *(de 3 ori)* Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Preasfântă Treime, îndură-te spre noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele tău. Doamne îndură-te spre noi. *(de 3 ori)* Mărire... Și acum... Tatăl nostru, ...

Preotul: Că a ta este Împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Doamne îndură-te. *(de 3 ori)*

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru, Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Cristos, Împăratul nostru, Dumnezeu. Veniți să ne închinăm și să cădem la însuși Cristos, Împăratul și Dumnezeu nostru. *și troparele:*

Mântuiește, Doamne, poporul tău, și binecuvântează moștenirea ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra dușmanilor dăruiește și cu Crucea ta păzește pe poporul tău.

Mărire...

Cel ce de bunăvoie te-ai înălțat pe Cruce, poporului tău celui nou, cu numele tău numit, dăruiește-i îndurările tale, Cristoase Dumnezeule; veselește întru puterea ta pe credincios poporul nostru, ducându-l la biruință asupra dușmanilor. Să aibă ajutorul tău, armă de pace, neînvinsă biruință.

Și acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Folositoare înfricoșătoare și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu; întărește stăpânirile dreptcredincioșilor, mântuiește pe cei cărora le-ai poruncit să împărătească, și le dă lor din cer biruință; că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce singură ești binecuvântată.

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila ta, rugămu-ne ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Strana: Doamne, îndură-te. *(de 3 ori)*.

Preotul: Încă ne rugăm pentru sfântul Părinte Papa *(Numele)* pentru Preafericit Părinte nostru Arhiepiscop și Cardinal *(Numele)*, Preasfințit Episcopul nostru *(Numele)*.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Citețul: Întru numele Domnului binecuvântează, Părinte.

Preotul: Mărire Sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și începându-se cei șase psalmi, ascultăm în tăcere și umilință.

Citețul: Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. *(de 3 ori)* Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda ta. *(de 2 ori)*

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat și noaptea, înaintea ta.

Pătrundă la tine rugăciunea mea;
pleacă urechea ta spre ruga mea.

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
în întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia ta,
și toate valurile tale le-ai revărsat spre mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei,
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși:
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și te vor mărturisi pe tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila ta,
și adevărul tău în locul de pierzare?

Oare, în întuneric, se vor cunoaște minunile tale,
și dreptatea ta, în pământ dat uitării?

Iar eu către tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața ta de către mine?

Amărât sunt eu și în necazuri, din tinerețile mele,
iar când m-am ridicat, am fost umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile tale,
înfricoșările tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei:
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
iar pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea înaintea ta.

Pătrundă la tine rugăciunea mea:
pleacă urechea ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile lui!

Pe cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe cel ce umple de bunătați pofta ta:
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile sale lui Moise,
fiilor lui Israel, hotărârile sale.

Îndurător și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv:
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac nu va ține mânia.

Nu după fărădelegile noastre ne-a făcut nouă,
nici după păcatele noastre nu ne-a răsplătit nouă.

Că după înălțimea cerului de la pământ:
a sporit Domnul mila sa peste cei ce se tem de Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Pe cum miluiește un tată pe fii:
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul.

Că el a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori.

Că vânt trece peste ea, și nu va mai fi,
și nu se va mai cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

și dreptatea lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc legământul lui
și-și aduc aminte, ca să împlinescă poruncile lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui, cei tari în virtute,
care împliniți cuvântul lui, ascultând glasul cuvintelor lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile lui,
slujitorii lui, care faceți voia lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile lui,
în tot locul stăpânirii lui;
binecuvântează, suflate al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii lui:
binecuvântează suflate al meu pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul tău,
auzi-mă, întru dreptatea ta.

Să nu intri la judecată cu robul tău,
căci drept, înaintea ta, nu se va găsi nimeni din cei vii.

Că a prigunit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a în întuneric, ca pe morții veacului:
nesimțitor s-a făcut în mine spiritul meu,
în mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile tale:
la faptele mâinilor tale am cugetat.

Întins-am spre tine mâinile mele,
sufletul meu spre tine, ca un pământ fără de apă.

Degrabă auzi-mă, Doamne:
slăbit-a spiritul meu.

Să nu întorci fața ta de către mine,
ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila ta,
că întru tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea pe care voi merge,
că spre tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la tine am găsit scăpare.

Învăță-mă să fac voia ta,
că tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul tău cel bun mă va povăţui la pământ drept.
Pentru numele tău, Doamne, mă vei via.

Întru dreptatea ta, scoate-vei din necaz sufletul meu
şi întru mila ta vei zdrobi pe vrăjmaşii mei.

Şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu:
căci robul tău sunt eu.

Şi iarăşi: **A**uzi-mă, Doamne, întru dreptatea ta, şi să nu intri la judecată cu robul tău. *(de 3 ori)* **Apoi:** **S**piritul tău cel bun mă va povăţui la pământul drept.

Mărire... Şi acum..., **Aliluia** *(de 3 ori. Şi 3 mătăanii)*

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Strana: **D**oamne, îndură-te spre noi.

Preotul: **P**entru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre,
Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu
biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă casa aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu bună
cucernicie şi cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântul Părinte Papa *(Numele)* pentru Preafericit Părinte nostru
Arhiepiscop şi Cardinal *(Numele)*, Preasfinţit Episcopul nostru *(Numele)*
şi pentru cinstita Preoţime, întru Cristos Diaconime, pentru tot Clerul şi
poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autorităţile şi oştirea ţării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ţara noastră, oraşul *(sau satul)* acesta, pentru toate oraşele şi
satele şi pentru cei ce cu credinţă locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniştea aerului, pentru înmulţirea roadelor pământului şi
pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc
şi pentru cei robiţi, şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne mântuim de tot necazul, mânia, primejdia şi
nevoia, Domnului să ne rugăm. **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte,
Dumnezeule, cu darul tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de
Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioară Maria, cu toţi Sfinţii pomenindu-o, pe
noi înşine şi unul pe altul şi toată viaţa noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt: **Că** ție ți se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Glasul al 2-lea:

Citețul: **D**umnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului. *Stih 1:* **M**ărturisiți-vă Domnului, și chemați numele cel sfânt al lui. *Stih 2:* **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt. *Stih 3:* **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului. *Stih 4:* **P**iatra, care nu au socotit-o ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și minunată este în ochii noștri.

Apoi: Tropar, glasul al 2-lea:

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus.

Mărire...

Când te-ai coborât la moarte, cel ce ești viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii tale; și când ai înviat pe cei morți din cele dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dăătorule de viață, Cristoase, Dumnezeul nostru, mărire ție.

Și acum...

Îngerul a strigat mironosițelor femei ce stăteau lângă mormânt: Miresmele morților se cuvin, iar Cristos putreziciunii s-a arătat străin.

După aceasta, preoții și credincioșii se așează în jurul mesei

Starea întâi

Preotul cădește sfântul Epitaf sub formă de cruce, altarul și stranele; dacă sunt mai mulți cădește protosul.

În mormânt, Viață, pus ai fost, Cristoase, și s-au spăimântat oștirile îngerești, plecăciunea ta cea multă preamărind.

Dar cum mori, Viață, și cum șezi în mormânt? Și împărăția morții tu o zdrobești și pe morții cei din iad îi înviezi?

Te mărim pe tine, Isuse Doamne, și-ngroparea îți cinstim și patimile, că din stricăciune tu ne-ai izbăvit.

Cel ce-ai pus pământul cu măsuri, Cristoase, astăzi sezi în mic mormânt, Ziditorule, și din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.

Isuse al meu, Împărat a toate, de ce vii la cei din iad, o, Cristoase al meu? Vrei să dezrobești neamul omenesc.

Stăpânul a toate mort se vede acum și deșertătorul gropilor celor morți se încuie-n groapă nouă ca un om.

În mormânt, Viață, pus-ai fost, Cristoase, și cu moartea ta pe moarte ai pierdut și viață lumii tu ai izvorât.

Cu cei răi, Cristoase, ca un răufăcător socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pe toți și ne-ai scos din amăgirea celui rău.

Mai frumos cu chipul decât oamenii toți, ca un om se vede mort și fără de chip, cel ce toată firea a-nfrumusețat.

Iadul cum va răbda intrarea ta, Doamne, și cum nu se va zdrobi întunecându-se de-a luminii tale fulgere orbind?

Dulcea mea lumină și mântuitoare, cum în groapă întunecoasă tu te-ai ascuns? O, răbdare de nespus și negrăit!

O, minuni străine! O, ce lucruri nouă! Cel ce-mi dă suflare mie se poartă mort, îngropat de mâinile lui Iosif.

Vai, Lumina lumii! Vai, a mea Lumină! O, Isus-al meu! O, Fiule preadorit! Cu amar, striga Fecioara și jelea.

Te cântăm, Cuvinte, Doamne al tuturor, împreună și cu Tatăl și Spiritul Sfânt și-ngroparea ta cea sfântă preamărim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fericimu-te toți, Maica lui Dumnezeu, și-ngroparea de trei zile noi o cinstim a Fiului tău și-al nostru Dumnezeu.

Se repetă troparul întâi:

În mormânt, Viață, pus ai fost, Cristoase, și s-au înspăimântat oștirile îngerești plecăciunea ta cea multă preamărind.

Ectenia mică:

Preotul: Iară și iar cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne îndură-te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de

Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară Maria, cu toți sfinții pomenindu-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că s-a binecuvântat numele tău și s-a preamărit Împărăția ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

Starea a doua

Cuvine-se, dar, să cădem la tine, Ziditorule, cea ce pe cruce mâinile ți-ai întins, și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Cuvine-se, dar, să-ți dăm slava-a-toate Ziditorule, căci din patimi tu ne-ai scos, prin patima ta, și din stricăciune toți ne-am izbăvit.

Soarele-a apus iar pământul s-a clătit, Cuvinte, apunând tu n-nsuratul soare, Cristos, și cu trupul în mormânt punându-te.

Maica Precista omorârea ta văzând, Cristoase, cu adânc-amărăciune, ție-ți grăia: Să nu zăbovești, Viață, între morți!

Iadul cel cumplit tremura, când te-a văzut pe tine, veșnic Soare al mării, Cristoase-al meu, și în grab-a dat din el pe cei legați.

Ce privesc mare și grozav-acum se vede: Căci al vieții Dătător moarte-a suferit, voind el să dea viață tuturor!

Coasta ți-au împuns, mâinile ți-au pironit, Stăpâne; și cu rana ta din coastă ai vindecat ne-nfrânarea mâinilor strămoșilor.

Oarecând jelea toată casa pe fiul Rahilei; iar acum pe al Fecioarei Fiu îl jelesc Maica lui și ceata Ucenicilor.

Palme și loviri i s-au dat lui Cristos peste față, celui ce cu mâna sa pe om plăsmui, și a zdrobit cu totul ale fiarei fălci.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Toți cei credincioși, cu-ngroparea ta scăpați de moarte, îți cinstim, Cristoase-al nostru, cu laude, răstignirea și-ngroparea ta acum.

Se repetă troparul întâi:

Cuvine-se, dar, să cădem la tine Ziditorule, cea ce pe cruce mâinile ți-ai întins și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Ectenia mică:

Preotul: *Iară și iar cu pace Domnului să ne rugăm.*

Strana: *Doamne îndură-te spre noi.*

Apără, *mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul tău.*

Pe *Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară Maria, cu toți sfinții pomenindu-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm.*

Strana: *Ție, Doamne.*

Preotul: *Că sfânt ești Dumnezeul nostru, cel ce te odihnești pe scaunul mării cel de heruvimi, și ție mărire îți înălțăm, împreună și Părintelui tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață Făcătorului tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.*

Starea a treia:

Neamurile toate laudă-ngropării ți-aduc, Cristoase-al meu.

Arimateanul jalnic *te coboară și în mormânt te-ngroapă.*

De mir purtătoare, mir ție, Cristoase, ți-aduc cu sânguință.

Vino-ntreagă fire, *psalmi de îngropare lui Cristos să-i aducem.*

Pe cel viu cu miruri, ca pe-un mort să-l ungem, cu mironosițele.

Fericitul Iosif, trupul ce dă viață, al lui Cristos, îngroapă.

Cei hrăniți cu mană, oțet și cu fiere ți-aduc, Cristoase al meu.

Iosif și Nicodim pe Domnul îngroapă, cu toată cuviința.

Mărire ție, Doamne, cel ce dai viață și-n iad, puternic, cobori.

Maica Preacurata se jelea, Cuvinte, văzându-te mort acum.

Aici se schimbă melodia:

Primăvară dulce, Fiul meu preadulce, frumusețea unde ți-a apus.

Plângere pornit-a Maica Preacurata, când ai murit, Cuvinte.

Vin cu mir să-l ungă, de mir purtătoare, pe Cristos, Mirul ceresc.

Cu moartea pe moarte o omori tu, Doamne, cu sfânta ta putere.

Fiule din Tatăl, Împărat a toate, cum ai primit patima?

Maica mielușeaua, Mielul ei pe cruce văzându-l, s-a tânguit.

Trupul ce dă viață Iosif împreună cu Nicodim îngroapă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Robilor tăi, Maică, dă-le ca să vadă scularea Fiului tău!

Se repetă troparul întâi:

Neamurile toate laudă-ngropării ți-aduc, Cristoase al meu.

Și îndată se cântă, pe glasul al 5-lea:

Binecuvântările învierii

Citețul: Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o învățăcele? grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: vremea tânguiri a trecut, nu plângeți, ci spuneți apostolilor învierea.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire..., **Și** acum..., **a Născătoarei:**

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia. Mărire ție, Dumnezeule. *(de 3 ori)*

Ectenia mică:

Preotul: Iară și iar cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne îndură-te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de

Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară Maria, cu toți sfinții pomenindu-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: **Ț**ie, Doamne.

Preotul: **C**ă tu ești Împăratul păcii, Cristoase Dumnezeul nostru, și ție mărire îți înălțăm, împreună și Părintelui tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață Făcătorului tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: **A**min.

Apoi se cântă Canonul
Cântarea I-a, glasul al 6-lea:

Citețul: **P**e cel ce a acoperit oarecând cu valul mării pe prigonitorul tiran, sub pământ l-au ascuns feciorii celor mântuiți. Iar noi, ca fecioarele, să cântăm Domnului, căci cu mărire s-a preamărit.

Mărire ție, Dumnezeul nostru, mărire ție.

Doamne Dumnezeul meu, cântare de petrecere și laudă de îngropare voi cânta ție, celui ce mi-ai deschis intrările vieții cu îngroparea ta, și moartea și iadul cu moartea ai omorât.

Mărire...

Sus pe scaun și jos în mormânt, cunoscându-te cele mai presus de lume și cele de sub pământ, Mântuitorul meu, s-au cutremurat de moartea ta; că mai presus de gând te-ai văzut mort, începătorule al vieții.

Și acum...

Ca să umpli toate de mărirea ta, te-ai coborât în cele dinăuntru pământului; că nu s-a ascuns de tine ființa mea cea din Adam, și, îngropându-te, m-ai înnoit pe mine cel stricat, iubitorule de oameni.

Icos:

Preotul: **C**el ce cuprinde toate s-a înălțat pe Cruce, și se tânguiește toată zidirea, văzându-l spânzurând gol pe lemn; soarele și-a ascuns razele, și stelele și-au tăinuit lumina, și pământul cu multă frică s-a clătinat, marea a fugit și pietrele s-au despicat, și morminte multe s-au deschis, și trupuri de sfinți bărbați s-au sculat; iadul jos a suspinat, și iudeii s-au sfătuit să hulească Învierea lui Cristos. Iar femeile au strigat: aceasta este Sâmbăta cea preabinecuvântată, în care Cristos, adormind, va învia a treia zi.

Sinaxar în Sfânta și Marea Sâmbătă

Preotul: În Sfânta și Marea Sâmbătă, prăznuim îngroparea dumnezeiască și trupească a Mântuitorului nostru Isus Cristos și coborârea în iad, prin care neamul nostru fiind chemat din stricăciune, a fost mutat spre viața veșnică.

Cântarea a 8-a:

Citețul: Însăpăimântă-te înfricoșându-te cerule, și să se clatine temeliile pământului. Că iată este socotit între cei morți, cel ce locuiește în înălțime, și în mormânt mic, ca un străin, este primit. Pe care tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, popoare preaînălțați-l în toți vecii.

Mărire ție, Dumnezeuul nostru, mărire ție.

Stricatu-s-a Templul cel preacurat, dar împreună a ridicat cortul cel căzut, că al doilea Adam, cel ce locuiește în înălțime, s-a coborât la Adam cel dintâi, până la cămările iadului. Pe care tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, popoare preaînălțați-l în toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu.

Încetat-a îndrăzneala ucenicilor, iar Iosif cel din Arimateea s-a arătat inimos, că văzând mort și gol pe Dumnezeu cel peste toate, l-a cerut și l-a îngropat strigând: Tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, popoare preaînălțați-l în toți vecii.

Și acum...

O, Minune nouă! O, Bunătate! O, Nespusă răbdare! Că de bună voie se pecetluiește sub pământ, cel ce locuiește în înălțime, și este hulit Dumnezeu ca un înșelător. Pe care tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, popoare preaînălțați-l în toți vecii.

Preotul: **Pe** Născătoarea de Dumnezeu și maica luminii în cântări să o mărim. **Și îndată, fără Ceea ce ești mai cinstită:**

Cântarea a 9-a:

Citețul: Nu te tângui pentru mine Maică, văzându-mă în groapă pe mine, Fiul tău, pe care m-ai zămislit în pânțece fără de sămânță; că mă voi scula și mă voi preamări și voi înălța întru mărire, ca un Dumnezeu, pe cei

cu credință și cu dragoste pe tine neîncetat te măresc.

Mărire ție, Dumnezeuul nostru, mărire ție.

Întru minunată nașterea ta scăpând de dureri, mai presus de fire m-am fericit, Fiul meu cel fără de început; iar acum, Dumnezeuul meu, văzându-te mort fără suflare, mă sfâșii cumplit cu sabia întristării. Dar te scoală, ca să fiu mărită.

Mărire... Și acum...

Să se bucure făptura, să se veselească toți pământenii, că vrăjmașul, iadul, a fost prădat; femeile cu miruri să iasă în întâmpinare, că izbăvesc pe Adam și pe Eva cu tot neamul, și a treia zi voi învia.

Laudele

Citețul: Toată suflarea să laude pe Domnul. Lăudați pe Domnul din ceruri. Lăudați-l pe el întru cele de sus. Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule.

Lăudați-l, toți îngerii lui, lăudați-l toate puterile lui.

Lăudați-l întru puterile lui, lăudați-l după mulțimea măririi lui.

Astăzi cuprinde mormântul pe cel ce cuprinde făptura cu palma; acoperă piatra pe cel ce acoperă cerurile cu bunătatea; doarme viața și iadul se cutremură, și Adam din legături se dezleagă. Mărire rânduiei tale, prin care săvârșind toate, ne-ai dăruit nouă odihnă veșnică, prin Sfântă Învierea ta cea din morți.

Lăudați-l în glas de trâmbiță, lăudați-l în psaltire și alăută.

Lăudați-l în timpană și în hore, lăudați-l în strune și organe.

Lăudați-l în chimvale bine răsunătoare, lăudați-l în chimvale de strigare: toată suflarea să laude pe Domnul.

Veniți să vedem viața noastră zăcând în mormânt, ca să învieze pe cei ce zac în morminte. Veniți astăzi ca, văzând adormit pe cel din Iuda, să-l grăim ca proorocul, zicând: Culcându-te ai adormit ca un leu, cine te va deștepta, Împărate? Dar te scoală cu puterea ta însuși, cel ce te-ai dat pentru noi de bună voie, Doamne, mărire ție.

Glasul al 6-lea:

Cerut-a Iosif trupul lui Isus, și l-a pus pe el în mormânt nou al său; că era să iasă el din groapă, ca dintr-o cămară. Cel ce ai sfârâmat puterea morții și ai deschis oamenilor ușile raiului, mărire ție.

Mărire..., *glasul al 6-lea:*

Ziua de astăzi, mai înainte a închipuit-o cu taină marele Moise zicând: și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea, că aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată; aceasta este ziua odihnei, în care s-a odihnit de toate lucrările sale, Unul-Născut, Fiul lui Dumnezeu, prin rânduiala morții după trup odihnindu-se. Și la ceea ce era iarăși întorcându-se prin înviere, ne-a dăruit nouă viața veșnică, ca un bun și iubitor de oameni.

Și acum..., *glasul al 2-lea:*

Preabinecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm: Bine ești cuvântat, Cristoase Dumnezeul nostru, cel ce bine ai voit așa, mărire ție.

Și imediat: Doxologia

Preotul: Mărire ție celui ce ne-ai arătat nouă lumina.

Citețul: Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-te, bine te cuvântăm, ne închinăm ție, te mărim pe tine: mulțumim ție pentru mare mărirea ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule-născut, Isuse Cristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, cel ce ridici păcatul lumii: miluiește-ne pe noi cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, cel ce șezi de-a dreapta Tatălui: și ne miluiește.

Că tu ești unul Sfânt, tu ești unul Domn Isus Cristos: întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine te voi cuvânta, și voi lăuda numele tău în veac, și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila ta spre noi: precum am nădăjduit și noi întru tine.

Bine ești cuvântat, Doamne: învață-mă îndreptările tale. *(de 3 ori)*

Doamne, scăpare te-ai făcut nouă din neam în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă: vindecă sufletul meu că am greșit ție.

Doamne, la tine am scăpat, învață-mă să fac voia ta: că tu ești Dumnezeuul meu.

Că la tine este izvorul vieții: întru lumina ta vom vedea lumină.

Tinde mila ta, celor ce te cunosc pe tine.

Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori) Mărire..., Și acum..., Sfinte fără de moarte, îndură-te spre noi. Sfinte Dumnezeule...

Începe ocolirea bisericii, cu felinare, prapore și lumini.

Apoi ajungând în fața ușilor împărătești, Preotul sau cel mai mare între preoți zice: Să luăm aminte! Pace tuturor! Înțelepciune! și intră în altar prin ușile împărătești, înconjurând masa altarului de trei ori, în timp ce cântă troparul, glasul al 2-lea:

Citețul: Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând Preacurat trupul tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus.

Apoi îndată: Troparul proorociei, glasul al 2-lea:

Cel ce ții marginile lumii ai primit a te cuprinde în mormânt mic, Cristoase, ca să mântuiești firea omenească de căderea cea din iad; și făcându-ne nemuritori, să ne înviezi pe noi, ca un Dumnezeu fără de moarte.

Preotul: Să luăm aminte! Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Preotul: Înțelepciune. Să luăm aminte!

Citețul: Scoală-te, Doamne, ajută nouă și ne mântuiește pe noi pentru numele tău. (Ps. 43, 28) **Stih:** Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit și părinții noștri ne-au spus nouă. (Ps. 43, 1)

Preotul: Înțelepciune

Citețul: Din proorocia lui Iezechiel, citire: (37, 1-14)

Preotul: Să luăm aminte!

Citețul: Fost-a mâna Domnului peste mine și m-a dus Domnul cu spiritul și m-a așezat în mijlocul unui câmp plin de oase omenești, și m-a purtat împrejurul lor; dar iată oasele acestea erau foarte multe pe fața pământului și foarte uscate. Și mi-a zis Domnul: Fiul omului, vor învia oasele acestea? Iar eu am zis: Dumnezeule, numai tu știi acestea. Domnul însă mi-a zis: Proorocește asupra oaselor acestora și le zi: Oase uscate,

ascultați cuvântul Domnului! Așa grăiește Domnul Dumnezeu oaselor acestora: Iată eu voi face să intre în voi spirit și veți învia. Voi pune pe voi vine, și carne va crește pe voi; vă voi acoperi cu piele, voi face să intre în voi spirit și veți învia și veți cunoaște că eu sunt Domnul. Proorocit-am deci cum mi se poruncise. Și când am proorocit, iată s-a făcut un sunet și o mișcare și oasele au început să se apropie, fiecare os la încheietura sa. Și am privit și eu și iată erau pe ele vine, și crescuse carne și piele le acoperea pe deasupra, iar spirit nu era în ele. Atunci mi-a zis Domnul: Fiul omului, proorocește spiritului, proorocește și zi spiritului: Așa grăiește Domnul Dumnezeu: Spirite, vino din cele patru vânturi și suflă peste morții aceștia și vor învia! Deci am proorocit eu, cum mi se poruncise și a intrat în ei spiritul și au înviat, și mulțime multă foarte de oameni s-au ridicat pe picioarele lor. Și mi-a zis iarăși Domnul: Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel. Iată ei zic: S-au uscat oasele noastre și nădejdea noastră a pierit: suntem smulși din rădăcină. De aceea proorocește și le spune: Așa grăiește Domnul Dumnezeu: Iată, eu voi deschide mormintele voastre și vă voi scoate pe voi, poporul meu, din mormintele voastre și vă voi duce în țara lui Israel. Astfel veți cunoaște că eu sunt Domnul, când voi deschide mormintele voastre și vă voi scoate pe voi, poporul meu, din mormintele voastre. Și voi pune în voi spiritul meu și veți învia și vă voi așeza în țara voastră și veți cunoaște că eu, Domnul, am zis aceasta și am făcut, zice Domnul.

Preotul: Să luăm aminte! Pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău. **Scoală-te**, Doamne Dumnezeu meu, înalță-se mâna ta, nu uita pe săracii tăi până la sfârșit. (**Ps. 9, 32**) **Stih:** Mărturisi-mă-voi ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile tale. (**Ps. 9, 1**)

Preotul: Înțelepciune!

Citețul: Din Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Ap. Pavel, citire:

Preotul: Să luăm aminte!

Citețul: Fraților, semeția voastră nu e bună. Oare nu știți că puțin aluat dospește toată frământătura? Curățiți aluatul cel vechi, ca să fiți frământătură nouă, precum și sunteți fără aluat; căci Paștile nostru Cristos s-a jertfit pentru noi. De aceea să prăznuim nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al vicleșugului, ci cu azimele curăției și ale adevărului. Cristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-se pentru noi blestem; pentru că scris este: Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn, ca, prin Cristos Isus,

să vină la neamuri binecuvântarea lui Avraam, ca să primim, prin credință, făgăduința Spiritului.

Preotul: Pace ție!

Citețul: Și spiritului tău! **Aliluia, (de 3 ori) glasul al 5-lea:**

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii lui, și să fugă de la fața lui cei ce-l urăsc pe el. (Ps 67, 1) Stih: Precum se risipește fumul, să se risipească, precum se topește ceara de fața focului. (Ps. 67, 2) Stih: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească. (Ps. 67, 2)

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Citețul: Doamne, îndură-te. *(de 3 ori)*

Preotul: Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie, pace tuturor.

Citețul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire.

Citețul: Mărire ție, Doamne, mărire ție.

Preotul: Să luăm aminte! *În ziua aceea, care este după Vineri,*

Strana: Mărire ție, Doamne, mărire ție.

Preotul: Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem.

Strana: Doamne, îndură-te. *(de 3 ori).*

Preotul: Să atotstăpânitorule, Dumnezeul părinților noștri, ne rugăm ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila ta, rugămu-ne ție, auzi-ne și te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru sfântul Părinte Papa (Numele) pentru Preafericit Părinte nostru Arhiepiscop și Cardinal (Numele), Preasfințit Episcopul nostru (Numele).

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață Domnului.

Strana: Doamne, îndură-te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul tău.

Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără păcate, de la Domnul să cerem. **Înger** de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: **D**ă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem. **Cele** bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem. **Sfârșit** creștinesc vieții noastre, fără de patimă, nerușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Cristos, de la Domnul să cerem.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară Maria, cu toți sfinții pomenindu-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: **Ț**ie, Doamne.

Preotul: **C**ă Dumnezeul milei, al îndurărilor și al iubirii de oameni ești, și ție mărire îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: **A**min.

Preotul: **P**ace tuturor.

Strana: **Ș**i Spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: **Ț**ie, Doamne.

Preotul citește în taină rugăciunea:

Doamne Sfinte,

Cu glas înalt: **C**ă ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și ție mărire îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: **A**min.

Dezlegarea:

Preotul: **M**ărire ție, Dumnezeul nostru, mărire ție.

Strana: **M**ărire... Și acum..., Doamne îndură-te... *(de 3 ori)*, Părinte binecuvântează.

Preotul: **C**el ce pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire patimile cele înfricoșătoare și crucea făcătoare de viață și îngroparea cea de bună voie cu trupul bine a voit a le suferi, Cristos, adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii sale și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

Strana: **A**min.